

Thinget til de Oplysninger angaaende denne Sag, som findes saavel i Anmærkningerne til Finanslovsforlaget som i Anmærkningerne i Udvalgets Betænkning. Man har ved et Bidrag af Staten, der anslaaes til 160,000 Rbd., inddæmnet Nødbys Fjord. Derved har Staten vundet en Medieidomsret i en Domæne eller, hvad vi nu med Nette kunne kalde dette inddæmmede endnu ikke tørlagte Areal. Man finder det derfor ikke rigtigt at overlade til Indenrigsministerens eget For-godtbefindende at bestemme de Billaar, hvorunder han vil afhænde den ved Statens Tilskud kjøbte Medieidomsret, men man finder det rigtigere, at, forsaavidt Ministeren indgaar Kontrakt i denne Henseende, denne Kontraktis endelige Kraftræden forbeholdes Rigsdagens Billigelse, paa hvilken Maade han nu vil søge den. — Angaaende Vædringsforslag under Nr. 111, der angaar Bernstorffs Nolsgaard's Ombygning, da er Udvalget paa Ministeriets Forslag isjor gaaet ind paa et Forslag, sigtende til at afhjælpe disse Ulemper. Nu søges de afhjælpne paa en anden Maade, men Udvalget har ikke skjønnet, at der var fornøden Grund til nu at fravige sit Tilbud om det søgte Laan isjor, og navnlig kan det ikke ses af de Overslag, der foresindes, at alle de Udgifter, der nævnes, ligge udenfor den Forpligtelse, som Civillisten maa have overfor disse Nolsgaarde. — Jeg kommer nu til „Redfættelsen af en Kommission til Undersøgelse af Arbejderforholdene“ — saaledes lyder den Lert, Udvalget ønskede indsat under Post 10. Der er foreslaet af Regjeringen en Arbejderkommission, bestaaende af 20 Medlemmer, hvoraf Regjeringen skulde vælge 10 Medlemmer, Landsthinget 5 og Folkethinget 5, men denne Sammensætning er Udvalget enigt i ikke at anse for helbig, sandsynligvis dog af forskellige Grunde, men til det Resultat er Udvalget kommet. Naar der nu i den Anledning mod den ene Side i denne Sal er reist den Bessyldning for, jeg ved ikke hvad, skal jeg nærmere forklare denne Sags Sammenhæng. Regjeringen fik gennem Arbejderstemaer, der vare udsendte omkring i Landet, tilveiebragt noget saakaldt Materiale til Belysning af Arbejderforholdene. Fra den ene Side af denne Sal og maasse fra hele Salen — jeg erindrer det ikke — fandt man, at den Maade at søge Oplysning paa vilde vise sig i højeste Grad upaalidelig, og de indkomne Beretninger og den paafulgte Bearbejdelse deraf turde vel siges at have ført Bevis for Rigtigheden af denne Opfattelse. Naar nu Regjeringen forlanger en Kommission til at bearbejde disse Spørgsmaal paa Grundlag af et Materiale, som Flertallet heri Salen ikke kan tro er paalideligt og i Virkeligheden heller ikke udgives for at være det, da formener man ikke fra Flertallets Side at kunne have noget med et saadant Arbejde at skaffe, og at, forsaavidt Regjeringen vil søge denne Sag fremmet, maa den selv tage Ansvar for det og tage Sagen i

sin Haand, og da nu Regjeringen fremdeles ønsker en Kommission, have vi troet, at Spørgsmaalet var af den Natur, at man ikke vilde modsætte sig, at Regjeringen fik den Bevilling, som var ønsket. Hvorvidt det erede Mindretal har stillet sig anderledes til den Kommission, kan ikke erindres, og da Motivering i Betænkningen er fort, maa jeg i den Henseende afvente Udtalelser fra erede Medlemmer af Mindretallet. Derved har jeg omtalt de Vædringsforslag, der foreligge til dette Afstnit. Lovrigt frembyder Betænkningen ikke særlig Anledning for mig til nu at omtale andre Punkter.

Scavenius: Ligeoverfor den erede Ordførers første Udtalelser skal jeg blot gjøre et Par Bemærkninger. Det følger af sig selv, at naar den erede Ordfører anbefaler et Forslag, som hele Udvalget har stillet, til Thingets Vedtagelse, saa er hele Udvalget forsaavidt enigt med ham i denne Anbefaling, og det følger ligeledes af sig selv, at naar hele Udvalget har gjort en Indstilling til Ministeren, er det saavel Ret som Pligt for Ordføreren at forklare denne Indstilling. Der kan ligeoverfor saadanne Udtalelser fra Ordføreren kun være Grund til at træde op fra Mindretallets Side, forsaavidt der under Motivering fremkommer Uvillinger eller Paastande, som gaa saa stærkt imod Mindretallets hele Opfattelse enten af den enkelte Sag eller af hele vort konstitutionelle Liv, at Mindretallet er nødt til herimod at reise Indvending. Naar den erede Ordfører henviser til det foregaaende Møde, maa det være mig tilladt at sige, at netop hans Motivering i forrige Møde var af den omtalte Natur. Ganske vist havde den erede Ordfører paa Udvalgets Begne Ret til at sige, at Udvalget ikke havde fundet sig tilfreds med det Svar, som den høitærede Indenrigsminister havde givet os paa et Spørgsmaal til ham; men senere hen under Forhandlingen, da den erede Ordfører blev varm i sin Tale, fremkom han med saa stærke Udtryk om Rigsdagens Ret til Indblanding i Administrationen, at jeg maatte finde mig foranlediget til, som jeg gjorde i min sidste Replik, at nedlægge Indsigelse dertil. Forsaavidt jeg har opfattet det erede Medlem for Frederiksberg Minis 3die Valgkreds (Dinesen) rigtig, var egentlig det, han ønskede udtalt, det Samme, om end udtrykt paa en anden Maade end min. Smidlerid, Tidenden ligger ikke trykt for, og først, naar dette er Tilfældet, kan man se, hvorledes Ytringerne ere faldne, og bestemt bedømme, om den ene Opfattelse eller den anden har været rigtig. Hvad de Forslag iøvrigt angaar, som ligge for, har den erede Ordfører erklæret sig, og jeg har her Intet at bemærke.

Dinesen: Jeg vilde gjerne begynde med at gjøre en Hensigt til den høitærede Formand, om ikke der kunde gjøres Noget for, at Trykningen af Thingets Forhandlinger kunde stride noget hur-